

OPEN FORUM

Een uitgave van de CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid

Colofon

<http://www.cda.nl/Basisgroep-Sociale-Zekerheid>

Nummer 63

September 2017

Waar kiest u voor: Meer loon of meer koopkracht?

Bestuur Basisgroep

Arend Jansen, voorzitter

Maarten Tromplaan 83

7393 KK Twello

0571 275 612

06 5066 6601

Arend_jansen@hetnet.nl

Redactie Open Forum

Fred Mosk, hoofd- en eindredacteur

oud-wethouder

0251 242807

06 1018 5794

f.mosk@zonnet.nl

Nico van Jaarsveld, algemeen-adjunct/

Penningmeester

A Diepenbrocksingel 30

2353 KP Leiderdorp

071 5414250

nicovanjaarsveld@ziggo.nl

Madeline Andringa, bestuurslid

Tak van Poortvlietstraat 99a

3317 JS Dordrecht

078 6317861

Open Forum verschijnt twee keer per jaar op papier en digitaal (voorafgaand aan de reguliere CDA-congressen). Daarnaast geeft de Basisgroep maandelijks een digitale ***Open Forum Nieuwsbrief*** uit. Wilt u dat ***Open Forum*** en de ***Open Forum Nieuwsbrief*** aan u toegezonden worden dan kunt u dat melden bij het secretariaat van de ***CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid***: l.flapper@planet.nl.

Met onze activiteiten, onze inspirerende en positief kritische rol, maar ook met onze bladen, willen we binnen het CDA een rol van betekenis blijven vervullen. Heden ten dage is deze meer dan wenselijk en verdient de Basisgroep bijzondere aandacht.

Uw financiële bijdrage is meer dan welkom. 80% van onze uitgaven zijn de reiskosten van de leden naar bijeenkomsten, omdat de meesten dat zelf niet kunnen betalen. Uw bijdrage maakt het mogelijk dat de Basisgroep vaker bijeen kan komen, dat meer mensen lid kunnen worden, werkgroepen kunnen functioneren, enz.. Deze extra bijeenkomsten zijn des te harder nodig omdat de kloof tussen arm en rijk en kansarm en kansrijk de laatste decennia alleen maar is toe genomen en wij als Basisgroep in het CDA hun stem willen zijn. Daarom is uw financiële bijdrage zo welkom. Deze kunt u overmaken op rekeningnummer **IBAN NL 87 RABO 0144 0570 69** op naam van CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid o.v.v. donatie. Wij danken u bij voorbaat voor iedere bijdrage groot en klein.

Inhoudsopgave

<u>Voorwoord</u>	3
<u>Het wel en wee van de Staat der Nederlanden</u>	4
<u>Schuld(ig)</u>	6
<u>Kansen voor alle kinderen</u>	7
<u>Gemeentelijke CDA afdelingen ook een basisgroep?</u>	11
<u>Commentaar</u>	13
<u>Tot Slot</u>	14
<u>Liever meer koopkracht dan meer loon</u>	15
<u>CDA Basisgroep Sociale Zekerheid zoekt een nieuwe voorzitter</u>	15

The logo features the letters 'CDA' in a large, bold, green font with a slight 3D effect and a drop shadow. To the right of 'CDA', the letters 'BSZ' are displayed in a smaller, bold, orange font, also with a slight 3D effect and a drop shadow.

Voorwoord

Het vakantiegevoel ebt langzaam weg. Bergen werk ligt er te wachten. Ook de leden van de Basisgroep lijken wel goed uitgerust en zijn vol energie begonnen aan een nieuw seizoen om de belangen voor mensen met een minimum inkomen zo goed mogelijk te verdedigen. In deze Nieuwsbrief vindt u dan ook de nodige resultaten. Ik wijs vooral op het onderzoek naar de besteding van de Klijnsma-gelden die een BSZ werkgroep heeft gemaakt.

Ook onze voorzitter, Arend Jansen, laat weer van zich horen. U leest het goed 'Arend Jansen'. Helaas heeft de potentiële opvolger van Arend voor de eer moeten bedanken. U vindt dan ook een oproep om opnieuw te reageren voor het voorzitterschap.

Het was even schrikken bij Prinsjesdag: het eigen risico voor zorgkosten naar € 400,00. De volgende dag reageerden de onderhandelaars dat de eigen bijdrage niet verhoogd wordt maar gelijk blijft. Voor 2018 is dit het, maar ik ben wel benieuwd naar het totale coalitieprogramma en of ná 2018 prijsstijgingen voor de minder draagkrachtigen achterwege zal blijven.

In ieder geval is op dit moment alles speculeren op beleidsontwikkelingen. Zo lang de beoogde coalitie nog niet is uit onderhandeld, zal ook de Basisgroep moeten afwachten. U kunt er wel op rekenen dat de Basisgroep in actie komt als uit de onderhandelingen blijkt dat voor de minder draagkrachtigen een slecht onderhandelingsresultaat is geboekt.

Ik wens u verder veel leesplezier met deze Nieuwsbrief.

Fred Mosk

Het wel en wee van de staat der Nederlanden

De koning heeft de boodschap van dit op zijn laatste benen lopende kabinet voorgelezen. Hij gaf nog wel een richting aan voor het volgende kabinet. Of de dame en heren die maar door praten over het volgende kabinet dat willen overnemen is nog maar de vraag.

De koning las voor “Hoe goed alle cijfers en prognoses ook zijn, niet iedereen profiteert ervan. Er zijn nog steeds mensen die moeite hebben met de huur te betalen.” De tekstschrijver had wat mij betreft dit aan kunnen vullen met de zorgverzekering en energielasten. In de toelichting staat dat bij 18% van alle huishoudens de koopkracht gelijk blijft of zelfs omlaag gaat. Er zijn inkomensgroepen waar sinds het jaar 2000 het inkomen niet reëel is gestegen en die bevinden zich aan de onderkant van de maatschappij. Vooral uitkeringsgerechtigden en mensen met alleen AOW of slechts een klein pensioentje hebben daar last van. Anders gezegd, een kwart van de AOW'ers en één op de vijf uitkeringsgerechtigden merkt niets van de verbeterde economie. En het wordt alleen maar erger als er niets gebeurt: de zorgpremie stijgt met 6% en het eigen risico gaat naar 400 euro (vers van de pers: het blijft € 385). Het CPB constateert voor de zoveelste keer dat laagopgeleid en hoogopgeleid steeds verder uit elkaar groeien. Vertaald in geld: goed en hoog betaald tegenover laag betaald (onder midden modaal tot laag). Een bericht wat daarmee te maken heeft vermeldt dat steeds minder kinderen naar praktisch VMBO gaan. Oorzaak: de ouders zijn bang dat zij later dan niet goed verdienen. Op de keper beschouwd is dat natuurlijk zo, maar het is wel raar. Het gaat er om of de goedverdienende directeuren van zorginstaties, al die mensen op de Zuidas in Amsterdam met hun rianten salarissen de maatschappij draaiende houden.

Nee, het zijn juist de vakmensen, of zoals ze vroeger zeiden de handwerklieden, die de maatschappij draaiende houden. De grondwerkers, de vuilnisophalers, de bouwvakkers, de mensen aan de lopende band, die houden de maatschappij draaiend. Maar de financiële waardering ontbreekt. Maar omdat daar vaak in gezinssituaties met zijn tweeën gewerkt wordt, kunnen ze zich redden.

Daar tegenover staat dat de rijken een nieuwe belastingtruc hebben bedacht om minder belasting te betalen. Met een fonds genaamd 'gemene rekening' kun je de belasting omzeilen. Bij 250.000 euro vermogen levert dat al wat op. De kloof wordt dus steeds maar groter. De onderkant zit vastgeketend in allerlei verboden en regels en de bovenkant flierefluitend er maar lustig op los.

Tot slot dit. Uit allerlei gegevens over schuldhulpverlening blijkt dat de overheid zelf een van de aanstichters is van de oplopende schulden. Een op de vijf gezinnen zit diep in de schulden zegt Carola Schouten van de ChristenUnie, kamerlid en medeonderhandelaar. Je kunt op een gegeven moment de rekeningen niet meer betalen, dus ook aanslagen van de overheid. Die aanslagen van de overheid kunnen zich in korte tijd verdrievoudigen of zelfs nog meer. Van 250 naar 800 euro gebeurt in een korte tijd. Of zoals iemand overkwam binnen anderhalf jaar van 600 euro naar 1.500 euro, boete op boete. Daarbij opgeteld heb je ook nog eens de deurwaarders die te pas en te onpas brieven sturen of aan de deur staan en daar ook rekeningen voor indienen. Juist die overheid en de deurwaarders doen niet mee met de schuldsanering. In veel gemeenten is die schuldhulpverlening een ondergeschoven kindje. Veel volksvertegenwoordigers (raadsleden) weten nauwelijks wat er in die wereld omgaat. Maar het wordt wel tijd dat zij zich daar eens in gaan verdiepen. Zij zullen verstedd staan van wat er in die wereld gebeurt. Bijvoorbeeld: ik las in een stuk van mijn gemeente dat gesprekken met schuldeisers en andere instanties gedaan wordt (werd) door stagelopers en uitzendbureaus. Als je dat leest, dan ben ik totaal verbijsterd. Het hart van het werk wordt gedaan door stagelopers. Meestal nog zonder enige levenservaring en mensenkennis. Volgens een onderzoeksbureau laat klantvriendelijkheid en empathie vaak veel te wensen over. Het volgende kabinet zal in de toekomst alles op alles moeten zetten om de kloof kleiner te maken en kijken wat aan heffingen en belastingen reëel is. Bijvoorbeeld, ons CDA wil volgens het verkiezingsprogram 105 euro van het eigen risico afhalen en wil een ander belastingstelsel, wat dan volgens ons als doel moet hebben de kloof tussen hoog en laagopgeleid, tussen goed en zeer goed betaald en laag betaald kleiner maken. Oud-minister Witteveen (VVD) zei in een interview dat Rutte veel te zuinig is met zijn kabinet. Hij moet veel meer investeren in onder andere zorg, gezondheid en andere maatschappelijke dossiers. Dus kortom, het volgende kabinet zal moeten bijdragen aan een samenleving waar iedereen het gevoel heeft dat hij meedoet, dat hij/zij er toe doet. We kunnen niet wachten van ongeduld.

Arend Jansen

Schuld(ig)

Gerrit van der Meer, voorzitter van de Landelijke Cliëntenraad (LCR), schrijft elke maand een column voor de website van de LCR waarin hij reflecteert op actuele gebeurtenissen. Deze maand richt hij zich op de schuldhulpverlening. Daarbinnen gaat veel mis en dat erkent ook de overheid. Er moet iets gebeuren. Sterker nog: er gaat wat gebeuren. Er wordt een ondersteuningsprogramma Schuldhulp opgezet.

‘Stille armoede’. Veel politici, bestuurders en beleidsmakers gebruiken die term om aan te geven dat in Nederland veel mensen te weinig geld hebben om rond te kunnen komen. Dat zijn meer mensen dan je op het eerste gezicht zou denken, omdat niemand met zijn eigen armoede te koop loopt. Mensen schamen zich voor hun armoede. Ze schermen zich daarom af van de mensen om hen heen.

Schulden gaan vaak hand in hand met armoede. Het heeft een soort sneeuwbaaleffect. Een vordering van bij voorbeeld de Belastingdienst kan niet worden betaald, en daardoor wordt een boete opgelegd. Dan wordt betalen alleen nog maar moeilijker en andere rekeningen, zoals huur en zorgverzekering, blijven onbetaald liggen. Ook daarop volgen weer boetes of extra incassokosten: de sneeuwbal vol schulden is niet meer te hanteren. De man of vrouw komt, in het politieke vakjargon, in de problematische schulden terecht. En ja, dat leidt vaak tot de conclusie: eigen schuld. Je bent dan *schuldig* aan wanbetaling. Dat stempel maakt het nog moeilijker om hulp te vragen. Dat overkomt mensen die toch al een heel laag inkomen of uitkering hebben. Het gebeurt óók met mensen met een modaal of zelfs hoog inkomen, als de hypotheeklasten niet meer kunnen worden betaald na bij voorbeeld het overlijden van een partner, een echtscheiding of verlies van een baan.

Breng je wel de moed op om te melden dat je hulp nodig hebt, dan is het nog lang niet zeker dat je ook de (goede) hulp krijgt. Als je (als uitkeringsgerechtigde) een maatregel hebt gehad, kom je in de meeste gemeenten niet in aanmerking voor schuldhulpverlening. En, heel vreemd, als je niet voldoende zelfredzaam bent, wordt je de toegang tot schuldhulpverlening ook ontzegd. Wat erop neer komt dat je het stempel ‘hopeloos geval’ krijgt opgeplakt. Met dat stempel naar buiten komen, dat wil je niet.

De kwaliteit van schuldhulpverlening is ook zeker niet gegarandeerd. Wie dat wil, kan zichzelf eenvoudig tot schuldhulpverlener benoemen. Kortom: de schuldhulpverlening moet dringend geprofessionaliseerd worden. Wat zeker niet betekent dat vrijwilligers er geen rol meer in kunnen spelen, want er zijn gelukkig veel vrijwilligers met een professionele kwaliteit.

De LCR gaat – met financiering door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid – samen met Divosa, Sociaal Werk Nederland en de NVVK (Vereniging voor schuldhulpverlening en sociaal bankieren) een Ondersteuningsprogramma Schuldhulp opzetten. De startbijeenkomst was op woensdag 22 februari in Schiedam. Staatssecretaris Jetta Klijnsma was erbij om te melden dat ze dit programma van harte ondersteunt. Ze vertelde zelf over één van de schrijnende situaties die op de bijeenkomst te horen waren. Een aantal mensen gaat nu hard aan de slag. Allemaal gericht op mensen die tot over hun oren in de financiële problemen zitten en daar niet of moeilijk op eigen kracht uit kunnen

komen. We moeten er met z'n allen echt wat aan doen om dat te doorbreken. Door de hulp beter te maken én door de stilte te doorbreken.

Column LCR-voorzitter Gerrit van der Meer
www.landelijkeclienraad.nl 20 september 2017

“Kansen voor alle Kinderen”

Extra structureel geld voor kinderen uit arme gezinnen
Resultaat van onze BSZ-steekproef aanpak kinderarmoede

Inleiding

‘Kinderen moeten mee kunnen doen. Sociaal, met sport en op school. Daarom stelt het kabinet elk jaar 100 miljoen euro extra beschikbaar om álle kinderen kansen te geven. Om er zeker van te zijn dat het geld terecht komt bij de kinderen, komt hier een onorthodoxe aanpak voor: kinderen worden in natura geholpen, bijvoorbeeld met zwemlessen, voetbalschoenen of een fiets’.

Aldus staatssecretaris Klijnsma in haar brief van eind september 2016 aan de Tweede Kamer.

Als leden van de CDA Basisgroep Sociale Zekerheid hebben we een pilot uitgezet onder onze leden om een indruk krijgen of het geld inderdaad bij de doelgroep terecht komt. Daarom vroegen wij hen om in eigen gemeente na te gaan of het toegekende bedrag geheel wordt besteed, op welke wijze dat gebeurt, of de middelen geheel ten goede komen aan de doelgroep, en onder welke condities. Ook willen we graag weten of er al effecten zichtbaar zijn.

Daarnaast hebben we uiteraard onze ogen en oren open gehouden en zo ook belangrijke informatie opgetekend. De Tweede Kamer sprak in juni over Armoede en Schulden. Het CDA Kamerlid René Peters heeft vooral aandacht gevraagd voor armoede onder kinderen en vroeg zich af of kinderen bij gemeenten wel voldoende in beeld zijn. De vraag is daarbij of deze extra armoedegelden naar de gemeenten wel daadwerkelijk (geheel) worden besteed.

Een belangrijk gegeven is dat dat de VNG en Rijk bestuurlijke afspraken gemaakt hebben over kinderen in armoede. De VNG vindt het belangrijk dat gemeenten de ruimte en het vertrouwen wordt gegeven om de middelen in te zetten in de lokale context met bestaande en nieuwe samenwerkingspartners.

Het Rijk verstrekt het *extra geld* voor kinderen die in armoede leven. Het Rijk verstrekt dit geldt via de decentralisatie-uitkering om gemeenten ruimte te bieden voor maatwerk dat

past bij de lokale situatie. Dit geldt is *niet* geormerkt. Gemeenten bepalen dus zelf hoe zij dit geld inzetten.

Resultaten van de pilot

Het resultaat van de pilot is dat CDA-fracties, eventueel samen met andere fracties, met raadsvragen en moties het thema hoog op de raadsagenda hebben gekregen. Ook zijn aanvullende raadsvragen gesteld *over de voorlichting* / informatievoorziening. Bijvoorbeeld lokale huis- aan- huisbladen. Voorts het betrekken van diaconieën maar ook de vraag of er bij de start van het nieuwe schooljaar al iets te merken zou zijn van de nieuwe mogelijkheden. Daarnaast het informeren van de betrokken instellingen en het informeren van intermediairs.

Dit alles heeft geleid tot een grote verscheidenheid aan vervolgacties en toezeggingen van de colleges zoals bijvoorbeeld:

- Uiteraard de beantwoording van de raadsvragen
- Bespreking in commissies, Politiek Forum en gemeenteraad en aandacht in de pers.
- Toezeggingen voor nadere uitwerking bij perspectiefnota / kadernota en/of aparte beleidsnotities en raadsbrieven
- Korte termijn maar ook zaken voor de langere termijn.
- Met de extra subsidie het bereik vergroten en meer hulp bieden, daar is in 2017 al gestart met een medewerker die actie bezig is om gezinnen te vinden die nog niet bekend zijn maar wel ondersteuning nodig hebben.

Voor de besteding van de extra middelen is o.a. gekozen voor gesprekken met mensen uit de doelgroep zelf zoals ouders, kinderen en tal van betrokken organisaties.

Gevraagd is ook wat zij als grootste knelpunten ervaren maar ook welke ideeën zij zelf hadden.

Door regionale samenwerking is het mogelijk kennis, ervaringen (nieuwe) inzichten met elkaar te delen.

Daardoor kunnen er uiteindelijk gerichte (lokale) keuzes gemaakt worden die aansluiten bij de lokale behoeften.

Zo kan een evenwichtig pakket aan maatregelen worden samengesteld die goed aansluit bij de behoeften van de doelgroep en dat zich richt op de verschillende leeftijdscategorieën en diverse aspecten.

Genoemd worden het uitbreiden van:

- De schoolkosten regelingen / leermiddelen / fietsregeling.
- Jeugdsport - en Cultuurfonds.
- Tal van ander mogelijkheden op communicatiegebied.
- Uitbreiden van het minimabeleid
- Kleding/ tegoedbonnen, gratis ov, enz.

Uiteraard zijn er ook gemeenten waar de Klijsma-gelden worden / zijn ingebed in een breed gedragen armoedebeleid.

Naast al het positieve zaken zijn er ook 'signalen' opgetekend waarbij de Basisgroep zich achter de krab en stof tot nader discussie oproept zoals de volgende passages bij de verschillende gemeenten:

“De Klijsma-gelden bedragen ruim € 83.000. De kosten zijn € 20.000. Er resteert € 63.000. Wij (de betrokken CDA-fractie) kunnen niet anders dan concluderen dat de Klijsma-gelden benut zullen worden om de reserve te vullen en na het wederom tot 3 miljoen af te toppen, verdwijnen de Klijsma-gelden dus voor het grootste deel naar de Algemene Reserve. Daarnaast concluderen wij uit uw (college) woorden dat u de Klijsma-gelden integraal inzet over de hele rang van armoede maatregelen, terwijl ze echter specifiek voor kinderen zijn bedoeld.”

Bij een gemeenschappelijke regeling op sociaal gebied treffen we bij de zienswijze concept begroting 2018 het volgende aan:

“We ondersteunen het voorstel minimabeleid.

Het voorstel is in lijn met eerder toezegging aan het Regionale Orgaan”.

Even verder op in de zienswijze:

“De Klijsma-gelden zijn bij aanwending voor het minimabeleid niet meer beschikbaar voor andere (lokale) doeleinden. Het budget is dan niet meer beschikbaar voor lokale initiatieven of voor acteren op basis van noodsignalen. Mocht het voorstel gehonoreerd worden zonder of slechts met gedeelte (mede) inzet van Klijsma-gelden zal het Regionaal Orgaan € 1,3 miljoen moeten bezuinigen op het huidige minimabeleid.

Daarnaast wordt in het voorstel niet ingegaan op de controleerbaarheid van de van de besteding van de middelen, terwijl Klijsma wel richting de Kamer heeft aangegeven dat in de bestuurlijke afspraken tussen Rijk en de VNG ook aandacht wordt besteed aan het monitoren en evalueren van de voortgang en de rol van de betrokken gemeenteraden”

Stelen van de kwetsbaren?

Een gemeente die we met name willen noemen is de gemeente Voorschoten.

Deze gemeente maakt het wel *erg* bont!

Het college van Voorschoten stelde in de raadsvergadering van 6 april 2017 voor de Klijsma-gelden te gebruiken voor het sluitend maken van de begroting.

GroenLinks, PvdA en SP leek dit géén goed idee en zij stemden tegen dit voorstel.

VVD,ONS,CDA en D66 stemden voor, waarmee het voorstel werd aangenomen.

De aanstaande armoede conferentie die de gemeente daarna spoedig zou organiseren zou een goede gelegenheid bieden om de aard en de omvang van het armoedeprobleem in Voorschoten nader te bekijken, om daarna op basis van een volledig beeld het gesprek over het bestrijden van armoede in de gemeente met elkaar te voeren. Pas dan weten of de regelingen die Voorschoten nu al heeft toereikend zijn, en of de Klijsma-gelden in voorschoten nodig zijn.

Een gelezen reactie: De begroting moet op orde komen maar niet met Rijksgeld dat bestemd is voor kwetsbare groepen.

Reactie van de CDA Basisgroep: met deze laatste opmerking zijn we het eens.

“ Voor ons voelt het aan als stelen van de kwetsbaren”.

Nog een bijzondere gelezen reactie

Gilze en Rijen ziet niets in inzet van Klijsma-gelden.

“Bijzonder is het wel. De gemeente Gilze en Rijen kan een beroep doen op de zogeheten Klijsma-gelden ter bestrijding van kinderarmoede. Maar wijst de € 100.000 af. “Het is een flutregeling net voor de verkiezingen naar voren gebracht”, aldus de wethouder.

Als je dit leest schrik je je een hoedje maar wie de livestream afluistert van de betreffende raadsvergadering hoort het echte verhaal.

Aanleiding voor de discussie was een door de PvdA ingediende motie over de Klijsma-gelden.

Vanuit de raad werd door verschillende fractie opgemerkt dat het nu de 5^e /6^e keer was dat er over armoedebestrijding spraken in zeer korte tijd. Er was geen meerderheid te vinden voor de motie.

De wethouder gaf nogmaals aan dat de gemeente een zeer ruimhartig armoedebeleid uitvoerde. “Moeten we nog verder gaan met het intensiveren van kinderen die al in beeld zijn? We zijn er niet om leuke dingen te doen. Veel belangrijker is kunnen we iedereen

vinden? Het armoede beleid is nooit een geldkwestie geweest! Als er meer geld nodig is komt dat er! Ik ben ook wethouder van financiën maar u kunt zo nodig morgen al bij me aankloppen met uw nieuwe initiatieven.

Graag zelfs! “

BSZ werkgroep Klijnsma-gelden

M. Andringa

N. van Jaarsveld

Gemeentelijke CDA-afdelingen ook een basisgroep?

Kan de landelijk CDA basisgroep sociale zekerheid een voorbeeld zijn voor gemeentelijke afdelingen? De landelijke basisgroep is ontstaan omdat uitkeringsgerechtigden zelf en mensen met een laag inkomen zelf te weinig aan bod kwamen binnen het CDA. Dat probleem zal ook voor veel (bijna alle?) CDA-afdelingen spelen. We willen als CDA een volkspartij zijn, daar horen dus ook armen en uitkeringsgerechtigden bij.

Maar is het mogelijk voor een gemeentelijke om iets als een basisgroep sociale zekerheid op te zetten? Misschien niet zo'n grote en goed georganiseerde groep als de landelijke basisgroep. Maar een – regelmatig - gesprek met uitkeringsgerechtigden en mensen met een laag inkomen moet toch kunnen, zou je denken.

Al zijn er wel enkele dingen om goed in de gaten te houden. Want het is waarschijnlijk niet voor niks dat – althans landelijk - geen andere partij dan het CDA zo'n groep van uitkeringsgerechtigden heeft.

Dat het in het CDA wel kan komt omdat de waardigheid van de mens zo centraal staat in het CDA. Dat ook armen en uitkeringsgerechtigden werklozen als (gelijk)waardig behandeld worden en erkend worden als volwaardig lid van de samenleving.

Voor een waardig gesprek van een CDA-afdeling en uitkeringsgerechtigden en mensen met een laag inkomen is het daarom ontzettend belangrijk dat niet de ene kant alleen maar vraagt en de andere kant bepaalt of ze wel of niets iets zal geven. Dan heb je bij wijze van spreken de arme met de bedelnap die nederig vraagt en de machtige die kijkt of hij iets in de bedelnap zal doen. Het moet gelijkwaardig zijn.

Cruciaal is daarom dat je als partners in een gesprek iets gezamenlijk hebt, een gemeenschappelijk doel. Het CDA heeft dat: de idealen van gespreide verantwoordelijkheid, sociale rechtvaardigheid, rentmeesterschap en publieke gerechtigheid.

Dat betekent dat niet alleen de raadsleden, wethouders en bestuursleden van het CDA die idealen delen, maar dat ook de uitkeringsgerechtigden en mensen met een laag inkomen die idealen delen. Die laatsten hoeven niet per se CDA-lid te zijn, want misschien kunnen ze dat niet betalen, maar het is wel belangrijk dat ze CDA stemmen of overwegen te stemmen.

Dit is de crux waar het om draait. Samen als mensen met al hun beperkingen (dat geldt voor politici en voor uitkeringsgerechtigden) kijken hoe je de CDA-idealen op gemeentelijk niveau meer handen en voeten kunt geven.

Denk niet dat armen en uitkeringsgerechtigden vooral voor hun eigen belang meedoen, want de kans dat met dit gesprek hun concrete problemen worden opgelost is klein. Het is hun bijdrage aan het welzijn van de gemeente en aan het goed functioneren van het CDA. Het is goed om dat te onderkennen.

Dat niet neemt niet weg dat er onderwerpen ter sprake komen die de armen en uitkeringsgerechtigden raken. Dat is juist hun aanvulling.

Zorg wel dat reiskosten zonder problemen vergoed worden, ook al zou het maar om een halve euro gaan. De een zal het wel willen hebben en voor de ander hoeft niet, maar biedt het in ieder geval aan.

Voorkom dat je een groot aantal CDA-politici/bestuurders hebt en een veel kleiner aantal armen en uitkeringsgerechtigden. Want dat geeft nog eens extra het gevoel in de minderheid te zijn. Beter is – en zo is ook de basisgroep begonnen – dat het aantal politici/bestuurders kleiner is.

De gespreksleiding van het gesprek is natuurlijk ook belangrijk. Je kunt er voor kiezen om de ene helft een arme of uitkeringsgerechtigde te laten voorzitten en de andere helft een CDA-politicus/bestuurder. Maar iemand van buiten waar ook de armen en uitkeringsgerechtigden vertrouwen in hebben, kan natuurlijk ook.

Het is ook belangrijk dat de armen en uitkeringsgerechtigden gelegenheid hebben om voor te praten en/of onderlinge kennismaking.

Hoe kom je aan armen en uitkeringsgerechtigden die positief mee willen denken met het CDA? Begin bij een arme of uitkeringsgerechtigde die je kent en laat die meer “collega’s” verzamelen. (Een goede afspiegeling van de verschillende categorieën armen en uitkeringsgerechtigden in de gemeente is mooi, maar daar kan ook later aan verder worden gewerkt)

Het zal best lastig zijn om een vorm te vinden die voor deze gemeente, dus onderken dat het niet in één keer goed gaat. Ook zullen voor verschillende deelnemers - dat geldt voor beide kanten –de verwachtingen niet bewaarheid worden. Dat kan zijn omdat hun verwachting achteraf gezien te hoog gespannen was, maar dat is iets om van te leren.

Het motto van de basisgroep bij haar oprichting was: mensen met een betaalde baan en mensen zonder een betaalde baan zijn samen verantwoordelijk voor de samenleving van nu en die van de toekomst. Dit kun je ook vertalen naar de gemeentelijke samenleving. Kortom, wanneer je over en weer het gevoel hebt dat je met deze gesprekken – op termijn – bijdraagt aan een betere gemeentelijke samenleving en een beter CDA, dan is het in ieder geval goed geweest. Ook al was het niet perfect.

Voor een partij die niet alleen zegt dat ze een volkspartij is maar het ook echt na streeft, is de inbreng van uitkeringsgerechtigden en mensen met een laag inkomen onontbeerlijk.

Louis Flapper

Commentaar

Wij hebben nog steeds geen nieuw kabinet. De eerste pogingen met Groen Links zijn mislukt, wat sommigen betreuren, ook zijn er genoeg CDA'ers die dat ook jammer vinden. Anderen staan te juichen, of meer ingetogen: ze vinden het prima. Maar toch, zou Jesse Klaver niet ingefluisterd zijn dat je binnen de macht altijd meer invloed hebt dan daarbuiten? Concessies doen, dat hoort er bij. Er lopen nu mensen bij de SP weg omdat ze altijd maar langs de kant staan, maar wel veel commentaar hebben, dat zijn ze zat. Het rare is dat zij op gemeentelijk niveau wel in colleges zitten en dat het daar over het algemeen wel goed gaat, zelf met de VVD, zie Amsterdam.

Na het afhaken van Groen Links kwam er voor de tweede keer de Christen Unie bij, voor veel D'66-ers een nauwelijks te overbruggen sprong. Wat er bij komt: omdat de andere partijen de Christen Unie nodig hebben, kan ze wel een scharnierfunctie vervullen. Bijvoorbeeld op het gebied van milieu, sociale zekerheid en asielbeleid. Maar toch, hoe gaat er worden geregeerd met 1 zetel meerderheid in de Kamer? Zou het dualisme nog een rol spelen? Of wordt het een in beton gegoten regeerakkoord, waarbij de bewegingsvrijheid van de regeringsfracties voor de hele regeerperiode al vast ligt? Hoe vatbaar is de VVD bijvoorbeeld om wat te doen aan de groeiende armoede. De steeds groter wordende kloof tussen hoogopgeleid en laagopgeleid, wat natuurlijk in de beloning tot uitdrukking komt. Uit steeds meer studies blijkt dat de laagopgeleiden en onder midden modaal verdienenden vaak voor hogere kosten staan dan de goedbetaalden, zeker als je in een uitkeringssituatie belandt. Kosten van wonen, ziektekosten, verzekeringen, zijn in verhouding aan de onderkant hoger. Wat feiten op een rijtje: Hogere inkomens boven de € 43.700,- daarvan krijgt nog 47% een zorgtoeslag. Totaalbedrag van de zorgtoeslag is 4 miljard. Kindertoeslag idem dito, kosten 1,6 miljard. Grootverdieners hebben daar ook recht op, 30% wordt aangevraagd door de hogere inkomens. Oorzaak vaak thuiswonende kinderen met een laag inkomen. Het bovenstaande staat in schril contrast met de bijstandsuitkering. Heeft pa of ma een inwonend kind in huis die een beetje verdient, dan wordt de uitkering al gekort. Dus de zeer goed betaalden en je hebt een kind in huis met een laag inkomen, dat wordt beloond. Heb je een bijstandsuitkering met dezelfde situatie, dan wordt je gestraft. De duivel schijnt altijd op de grote hoop luidt het spreekwoord. Dat wordt hiermee nog eens bevestigd. Hetzelfde geldt voor wonen. Er wordt 3 miljard aan huurtoeslag betaald en daar wordt nog steeds aan gemorreld om dat naar beneden te krijgen. De hypotheekaf trek kost ons per jaar ongeveer 13,5 miljard, een molensteen om onze nek volgens de OESO en het IMF. Als dat werd

geconstateerd over ons sociaal beleid dan wordt er meteen ingegrepen en meestal fors. En zo wordt de kloof alleen maar groter. Dit min of meer kunstmatig in elkaar geprate kabinet heeft op dit gebied wel wat te doen. Wij als basisgroep zijn benieuwd.

Arend Jansen

Tot slot

Ook voor u gelezen:

Onderzoek naar erfelijke armoede in Veenkoloniën

De Rijksuniversiteit Groningen gaat onderzoek doen naar de armoede die al generaties aanwezig is in de Drentse-Groningse Veenkoloniën.

De universiteit doet onderzoek in opdracht van de provincies Drenthe en Groningen. Zij willen gemeenten ondersteunen om armoede aan te pakken.

“De armoedeproblematiek in de Veenkoloniën moet doorbroken worden” reageert de Groningse gedeputeerde Eelco Eikenaar.

Het onderzoek loopt van 2017 tot 2020 en kost € 60.000.

Nico van Jaarsveld

Liever meer koopkracht dan meer loon

Met enige verbazing volg ik de discussie en verneem ik de opmerkingen van voorzitters van de vakbonden, voorzitters van werkgeversorganisaties en de oproep van onze premier. Allen geven aan dat er meer loonruimte is om de lonen te verhogen. Natuurlijk per sector verschillend, maar toch. De leider, naar ik nog steeds aanneem, Jesse Klaver van GroenLinks geeft zelfs aan dat de loonsverhoging ook moet gelden voor alle mensen die werkzaam zijn bij de overheid, het onderwijs en in de zorg.

Wat mij verbaasd is dat iedereen er van uit gaat dat hoger loon ook zal inhouden meer koopkracht. En dat, lieve mensen, blijkt vaak op een teleurstelling uit te lopen. Vaak wordt het hoger loon teniet gedaan door hogere eigen bijdrage, nadelige toeslagencorrecties en andere laste verhogende maatregelen. Het resultaat is in ieder geval bijna tot geen verbetering van de koopkracht en dat is nu net waar iedere burger juist op wacht.

Met deze coalitie heb ik enige hoop dat juist zij nu wel de brug kunnen slaan om niet in een loon-prijsspiraal te komen, maar juist door een evenwichtig program wel te komen tot een versterking van de koopkracht.

Echter zoals eerder in deze Nieuwsbrief is te lezen, we moeten het afwachten.

Fred Mosk

CDA Basisgroep Sociale Zekerheid zoekt nieuwe voorzitter.

De Basisgroep Sociale Zekerheid is een werkgroep binnen het CDA bestaande uit uitkeringsgerechtigden en mensen rond het minimuminkomen.

Haar doel is dat de stem van uitkeringsgerechtigden volwaardig meetelt binnen het CDA. De werkgroep bestaat sinds 1986.

Zij geeft op het brede sociale domein gevraagd en ongevraagd advies maar ook haar mening aan de partij en CDA-politici op alle bestuurlijke niveaus. Zij brengt tevens een digitale nieuwsbrief uit met de naam Open Forum.

De Basisgroep zoekt een voorzitter die:

- leiding geeft aan de bijeenkomsten van de Basisgroep;
- de ervaringen van de ervaringsdeskundigen politiek kan vertalen;
- een goede relatie onderhoudt naar partij en fractie;
- zowel samenbindend als stimulerend is;
- kansen ziet om de Basisgroep eigentijds verder uit te bouwen;
- uitkeringsgerechtigde is (of een laag inkomen heeft);
- en uiteraard CDA-lid is.

Uw sollicitatie kunt u sturen naar het contactadres l.flapper@wxs.nl of per brief naar Van Diemenstraat 150, 2518 Den Haag.

Voor nadere informatie: L. Flapper 06-22747849

(Dit is een herhaalde oproep)

